

ARKITEKTKONTORET
BRUNNBERG & FORSHED
VERKSAMHETEN

2011

thea b o r

forshed

R

A

B

Vårvintern 2011 var som en riktig barndomsvinter. Kallt var det och mycket snö.
Utanför kontoret på Kungsholmstrand gjorde snöröjningen ett halvdant jobb och bilarna stod
parkerade i drivorna. Klarabergskanalen var tryggt isbelagd och full av skidspår i den ovanligt djupa
snön.
Våren kom med bestämdhet. Som en blåslampa kom solen och brände bort snö och is. Vi trodde det
skulle bli en fantastisk sommar med en sådan start, men den kom av sig. Liksom för att revanschera
sig blev i stället hösten ovanligt varm och någon vinter blev det aldrig år 2011.
Fast det var inte vädret utanför vi skulle tala om här. Inne på Brunnberg & Forshed Arkitektkontor
var temperaturen hög hela året.

ARKITEKTKONTORET
BRUNNBERG & FORSHED
PRESENTERAR HÄR ÅRET *2011*
SOM GAV ETT POSITIVT RESULTAT
OCH ETT ANTAL FINA
PROJEKT GOTT UTFÖRDA

Lars Jonsson om Knivsta

Den relativt nya kommunen Knivsta saknade en egen plats för kommunal förvaltning. Man var inhysta tillsammans med apotek och äldreboende i en byggnad som varken var representativ eller välfungerande. Ventilationen var dålig och säkerheten låg.

Den dåliga kvaliteten ledde så småningom till att Knivsta kommun och NCC i Uppsala kom överens om att bygga nytt och skapa ett fastighetsbolag som kunde hyra ut fastigheten till kommunen.

För mig blev det ett riktigt kul projekt, vilket till stor del berodde på att man från kommunens sida från början inte var säker på vad man ville ha. Målbilden var oklar.

Osäkerheten ledde till att vi tillsammans startade den roliga processen med att skapa en programhandling, laddad med hyresgästens önskemål. Hur vill man sitta? Vilka funktioner vill man ha? Vad ska kommunhuset signalera?

I en glasad bottenvåning finns nu bibliotek, kafé och den offentliga verksamheten med blanketter och information. En trappa upp ligger sessionssalen som kan användas av allmänheten.

På de övre våningarna finns förvaltningen. Allting är sammanbundet i en entréhall lika hög som huset. Den blir det sammanbindande element som gör att all verksamhet har kontakt.

Jag tycker att huset blev väldigt fint. I maj 2012 lämnades nyckeln över till ett hus som verkligen är i samklang med de politiska önskemålen om ett medborgarhus, snarare än en förvaltningsbyggnad. De sympatiska tankarna från programhandlingen har fått sitt uttryck i byggnadens gestaltning.

För att också knyta an till Knivstas historia som sågverksort använde vi oss av trä i entréhallen, I det yttre är det kulörena faluröda putsade väggar och grå fönster, som anknyter till svensk trähus-tradition.

Jag tror de är jättenöjda med ett modernt hus med rötter och anknytningar bakåt i Knivsta, fast det har de inte sagt än. Men snart flyttar de in.

Jag har varit vd för Brunnberg & Forshed i 16 år och har aldrig haft någon större lust att se bakåt. Projekten löper över tre-fyra år. Ett år är kort. Det startar, saktar av, startar om. Visst har jag lärt av misstag och sådant som vi i ledningsgruppen har gjort bra, men helst tittar jag framåt.

Den största anledningen att se bakåt jag kan komma på, är för att hedra Håkan Brunnberg och Kjell Forshed. Håkan och Kjell har haft stor betydelse för kontorets framgångar.

INTE MIN MELODI SE BAKÅT

Staffan Corp

Året började intressant och med raketstart. Vi arbetade parallellt med boken Skillnaden (finns även på vår hemsida), B&F-dagen, en värderingsdag för hela kontoret, i år med temat "Vad är god arkitektur?" och Arkipelago, en marknadsföringsdag på KTH för nyutbildade och blivande arkitekter. Vi lyckades ro allt i hamn.

Jag tycker att boken Skillnaden blev fantastiskt bra. Den visar att vi är tänkande människor som arbetar här, att vi är ett antal intressanta personer och inte bara ett ansiktslöst kontor. Somliga menar att Skillnaden är den bästa marknadsföring vi gjort. Den startar diskussioner. Nu har vi just skickat med den 170-sidiga boken som bilaga när vi deltog i en upphandling.

Stadig bas

Håkan och Kjell är anledningarna till att kontoret i dag står på en stadig bas. Deras tankar och gärningar har genom åren laddat vårt varumärke med värderingar, ambitioner och kompetenser som ger oss en tydlig identitet för våra uppdragsgivare. Vi är mycket glada åt att de fortfarande är verksamma och generöst delar med sig av sina erfarenheter till våra yngre medarbetare.

Brunnberg & Forshed arkitektkontor kombinerar tradition med förnyelse och vi känner alla ett starkt engagemang för stadsbyggande. Våra kunder kommer ofta tillbaka för att vi är just de arkitekter och människor vi är. De uppskattar hur vi ser på modern arkitektur och stadens rum. Vi är både visionära och förankrade i verkligheten.

Det går lätt nu

Även om jag inte är särskilt intresserad av att se bakåt vet jag att det är tidigare ansträngningar som gör att det går så bra nu. Goda insatser föder hela tiden nya uppdrag.

2010 tävlade vi mycket efter 2009 års konjunktursvacka. Det bar frukt. Under 2011 har vi varit så engagerade av befintliga projekt och nya uppdrag att vi inte hunnit ställa upp i tävlingar i samma utsträckning.

Tendensen är inte bara fler, utan också större och mer komplexa uppdrag.

Förberedda på andra tider

Omsättningen ökade under 2011 och vi gjorde ett bättre resultat. Vi har blivit lite större, har bättre resurser och ännu mer kunskap för stora projekt.

Ändå vi är bra på att inte ta ut segrar i förskott. Vi har förberett oss en längre tid på att högkonjunkturen inte ska hålla i sig, även om det från vår utsiktsplats i världen ser bättre och bättre ut.

Just nu tror jag att de sämre tiderna låter vänta på sig. Jag tror att den här positiva känslan, framtidstron, bygglusten och konjunkturen kommer att hålla i sig.

Även regeringen gör positiva saker för byggmarknaden. Det är sent, men det är välkommet. Vi i Sverige har långt kvar till att nå den bostadsproduktion vi borde ha för framtidens inflyttning till våra större städer.

Tre stora

Utmärkande för året som gick är att vi, utöver det vi skulle kunna kalla vår normala projektlista, har fått tre riktigt stora nya projekt.

Det första är Signalfabriken, en ny- och ombyggnad i centrala Sundbyberg. Vi utnyttjar det gamla kommunalhuset och de gamla fabrikslokalerna till hotell, bostäder, kontor, butiker och restauranger.

Det andra stora projektet är Albano, som är ett stadsplaneuppdrag. Här ska institutionsbyggnader och studentlägenheter bli en länk mellan KTH och Frescati. Våra beställare är Akademiska hus, Svenska Bostäder och Stadsbyggnadskontoret.

Det tredje stora projektet handlar om att bygga två centralt belägna höghus i Kista på 16 och 34 våningar.

Som en snöboll

Vi har verkligen fått in foten på hyresrättssidan. En stor del av produktionen här på kontoret just nu är hyresrätter, både i förort och centrala lägen, vilket är väldigt intressant för ett arkitektkontor. Hyresrätter bygger man ju även under lågkonjunkturer.

Jag ser att vi under 2011 la grunden för en fantastisk start på 2012. Jag ser bilden av hur vi rullar en snöboll som växer och växer medan den rullar. Det är både roligt och lite hotfullt. Alla som rullat en riktigt stor snöboll vet att det gäller att rulla den i rätt riktning och med lagom takt.

Därför är jag mån om att vårt arbete med att bli större och starkare ska få ta tid. Vi ska växa på ett bra sätt. Nyanställda och konsulter ska få tid att komma in i företaget för att kunna fungera så bra som möjligt.

Vårt sätt att få detta att ske är att göra alla personer i ledningen aktiva i projekten, inte för att stoppa fingrarna i syltburken, utan för att coacha. Så har vi jobbat under lång tid, men lite mer uttalat nu. Ludmilla Larsson och Staffan Corp, som jag väl ändå måste kalla den yngre generationen, har vuxit in i sina roller som företagsledare och tar ett större ansvar.

Uppskattat arbetssätt

Våra uppdragsgivare gillar att ledningsgruppen är engagerad i projekten. Många gånger är det en förutsättning för att vi ska få en beställning.

Som jag har förstått av medarbetarnas kommentarer uppskattas vårt sätt att arbeta också av personalen. Man talar gärna om den goda stämningen och om att vi månar om varandra.

Här riktar jag ett särskilt tack till både äldre och yngre medarbetare som tar extra stort ansvar för kontinuitet, kvalitet och inskolning. Vi diskuterar fortlöpande idén med kontoret och hur vi strävar efter att blanda ungt med erfarenhet och tradition med nytänk.

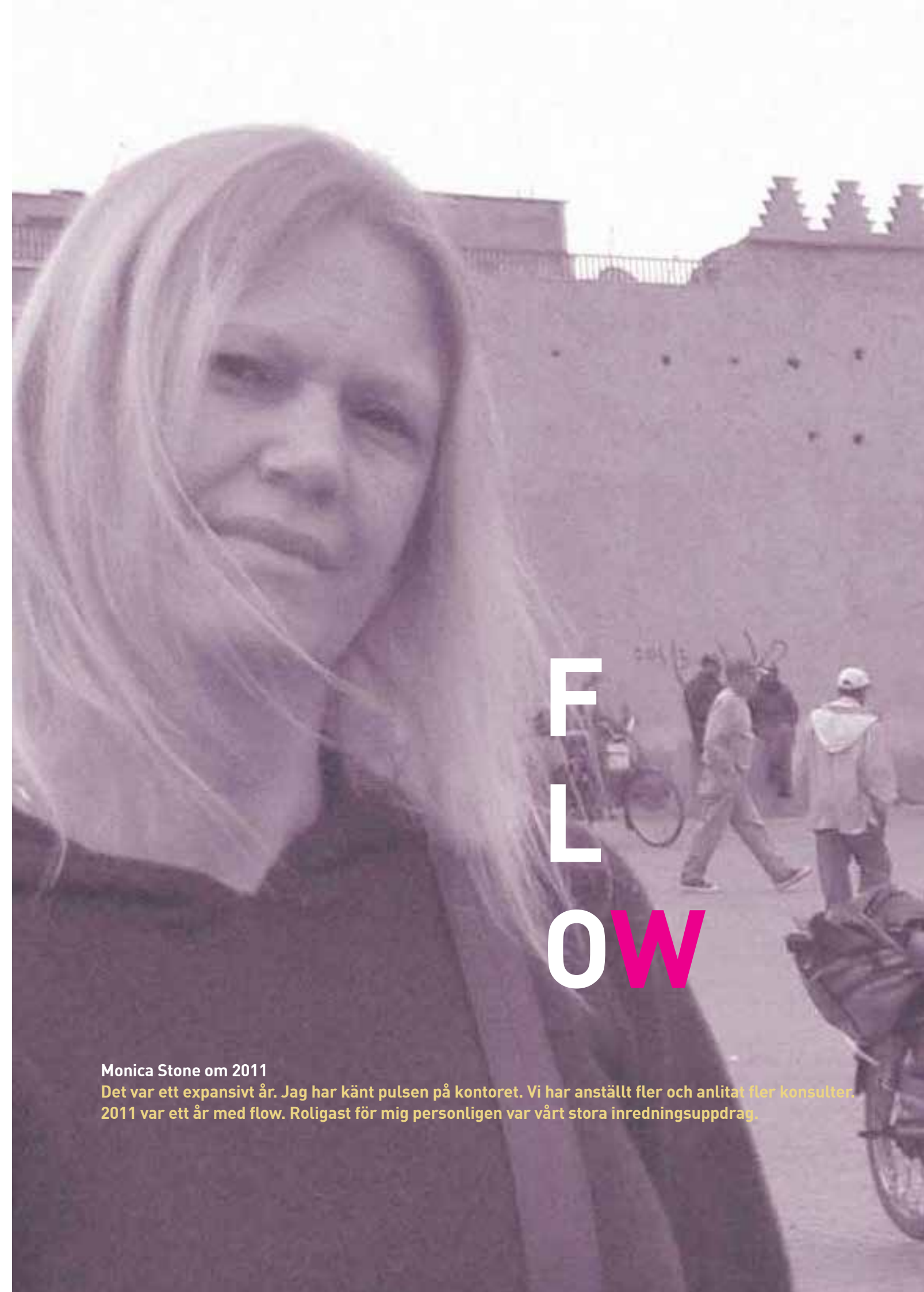
Trygghet är ett ord som återkommer när människor beskriver känslan på Brunnberg & Forshed. Man gillar tryggheten i produktionen. Man charmas av vårt nytänk i tidiga utredningsskisser, uppdrag och tävlingar.

Sedan gäller det att ta visionerna till den betydligt krassare verkligheten med lusten i behåll. Det är vi bra på.

Bengt Hellström VD

PS

För den som vill veta mer om oss rekommenderar jag två nya böcker. Den ena är Håkan Brunnbergs bok Historien om ett arkitektkonto, klar julen 2011. Den andra är Skillnaden, en presentation av företaget av i dag.

FLOW

Monica Stone om 2011

Det var ett expansivt år. Jag har känt pulsen på kontoret. Vi har anställt fler och anlitat fler konsulter. 2011 var ett år med flow. Roligast för mig personligen var vårt stora inredningsuppdrag.

A black and white photograph of a man, Ingemar Ed, looking off to the side. He is in the foreground, slightly out of focus. The background shows a coastal scene with a beach, some buildings, and a cloudy sky. The text 'I DÉ ER' is overlaid on the left side of the image.

I DÉ ER

Ingemar Ed om 2011

Förra året började jag en kurs i internationell passivhusstandard, det bästa jag gjort på flera år. Efter utbildningen är jag certifierad passivhusdesigner. Standarden kommer från Tyskland, som just nu är bäst i världen på att bygga lågenergihus.

Jag lär mig om uppvärmningsprinciper, ventilation, materialval och all tänkbar miljöpåverkan, hela paketet. Jag har dragit åt det här hållet länge men har inte haft tillräckligt med kompetens för att driva frågorna på ett bra sätt i våra projekt. Nu kommer jag bättre kunna bidra med fungerande idéer. Med kunskap om alla komponenter som påverkar kan man välja olika strategier.

Att vilja bygga miljöhus behöver inte vara ett hot mot arkitektoniska kvaliteter. Vi kan bygga ljust och med stora fönster och ändå vara energisnåla. Extra kul är att jag och en kollega just nu arbetar med ett hus i Norra Djurgårdsstaden där vi kan omsätta våra nya kunskaper direkt, eftersom uppdragsgivaren har höga ambitioner kring design och energi. Nu hoppas jag bara att fler från kontoret vill gå utbildningen. Det här kommer vi att ha nytta av i alla projekt framöver.

H A M N

Ingrid Moberg om Norrtälje Hamn

I Norrtälje Hamn jobbar vi med ett finskaligt nät av gator och platser, smala inre gränder och flera nya kopplingar till gatorna i den befintliga stadskärnan. De största gatorna trädplanteras för att få in mer grönska i kvarteren.

Husens skala blir en konsekvens av skalan på gaturummen. Vid den omgestaltade kajen planeras för lokaler i husens bottenvåningar samt för mer tillfällig lokal verksamhet i paviljonger och bodar under sommarsäsongen.

På kajen blir trafiken blandad. Dels ger en mix av gående, cyklister och bilar i låga farter stadskänsla med liv, rörelse och social trygghet. Dels behöver kajen vara lättillgänglig, inte minst för att affärsverksamheter ska kunna etableras och leva vidare.

De nuvarande silobyggnaderna bildar i dag en dramatisk fond till den idylliska småstaden. På deras fundament vill kommunen tillåta två nya byggnader, något lägre än de befintliga silorna.

Ambitionen är att Norrtälje Hamn ska bli en utvidgning av staden, inte ett sidoordnat bostadsområde.

Håkan Brunnberg om sin bok

I det dagliga jobbet stress och fokus på leverans är det lätt att glömma bort annat, till exempel den historiska bakgrunden och vårt sociala arv. Kontoret startade 1949 och är ett av landets äldsta. Det finns en kontinuitet som vi vill vårda och vara stolta över.

Boken Historien om ett arkitektkontor har bland annat kommit till för att påminna om våra rötter och de första decennierna som utvecklades utifrån Jöran Curmans sociala engagemang, kopplat till Industriens Bostadsförening under en tid då folkhemsbygget tog fart.

Kjell och jag är de som är kvar från slutet av den tiden och det kändes angeläget att historien kom på pränt medan minnet fortfarande fungerar något sånär.

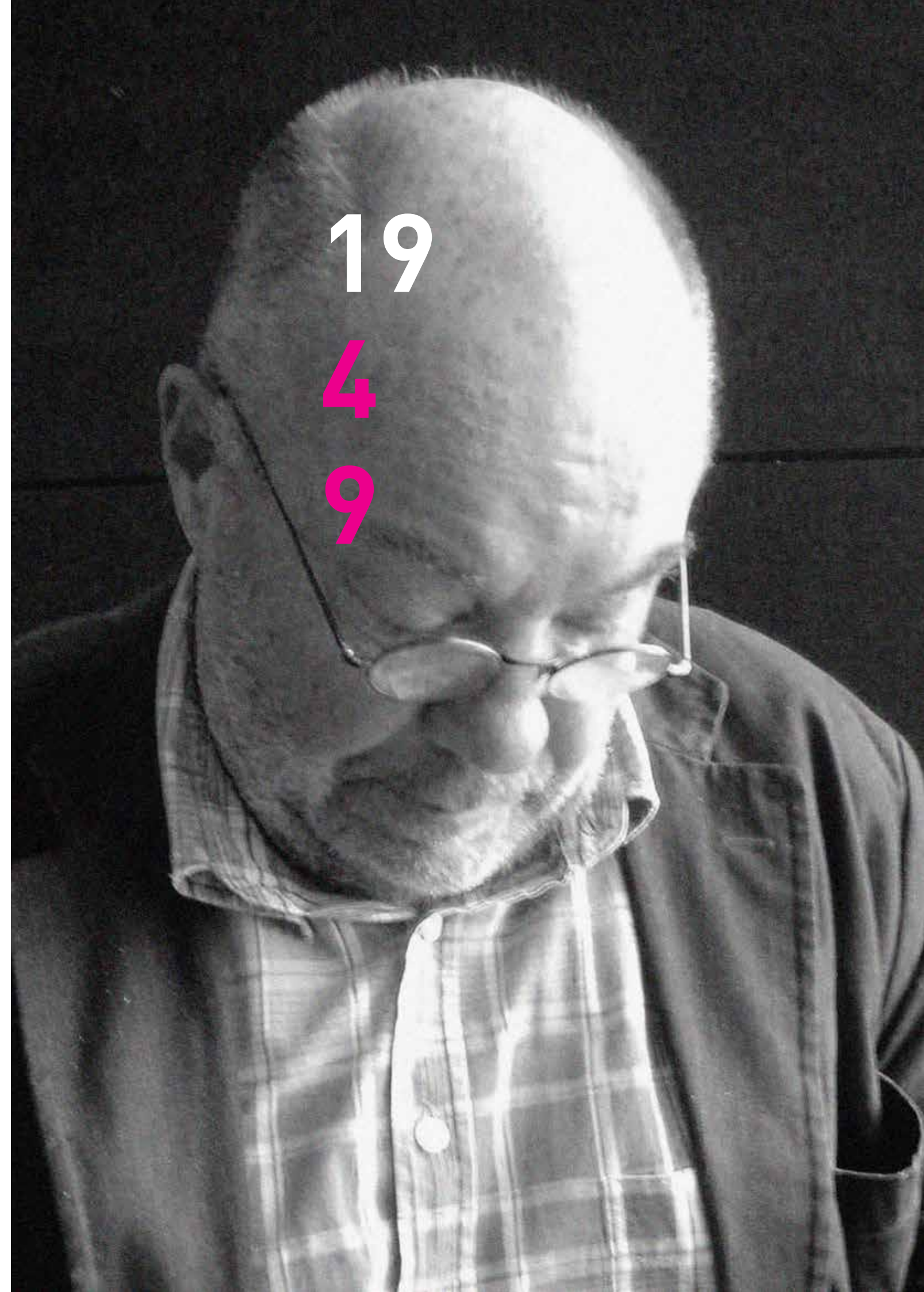
I fyra år har projektet levt mitt i allt det dagliga. Det har tagit tid bland annat för att det mesta materialet från 50- och 60-talen har skingrats. Jag har fått resa runt i olika kommuner och leta rätt på ritningar och korrespondens. Som tur är har jag kvar alla dagböcker från min egen start på kontoret 1964, så det har gått att få kronologi i berättelsen.

Många gånger har jag undrat om det verkligen var värt besväret. Det är inte så lätt att få ordning på bilder och texter. Man blir självkritisk och interna projekt blir liggande då annat ska göras.

Till slut hade jag ändå så mycket material i en något så när strukturerad form att både kontoret och jag ansåg det vara värt att sammanställa allt i bokform. I dag är jag glad att kontoret stod ut med alla timmar som lagts ner på projektet och alla kostnader.

Nu verkar många tycka att boken blev rätt trevlig och intressant. Även människor som inte är arkitekter har gillat den. Jag skriver inte så mycket om projekten utan mer om tiden, hur det har varit att arbeta som arkitekt och, som sagt, hur vi försöker förvalta vårt bostadssociala arv.

Till slut vill vi tacka Eva Fohlstedt, kommunikatör, och Sirje Papp, grafisk designer, som på slutet såg till att det blev en riktig bok.

"CULTURE EATS STRATEGY FOR BREAKFAST"

Hans Bergström om utbildning, forskning och utveckling

Strategier är väl bra, men en stark kultur är bättre

Peter Drucker (1909-2005), författare och managementkonsult lär ha sagt att "Culture eats strategy for breakfast", fast kanske på tyska, eftersom han växte upp i Österrike och Ungern. Men det spelar ingen roll. Jag tror på innebörden. Det är hur människor tänker och vad de värderar som avgör vad det blir för handlingar.

Innan jag berättar om allt vi gjorde för att förkovra oss under 2011 skulle jag vilja nämna något om vår företagskultur.

Varför satsar vi så mycket på forskning och utbildning på Brunnberg & Forshed? Varför har det blivit en självklar tradition? Hur kommer det sig att vi alltid tillhört de kontor som tänker själva och som ofta ser på projekten ur ett vetenskapligt perspektiv? Varifrån kommer önskan att verkligen utvärdera det vi åstadkommit, själva det synliga och kännbara resultatet av våra ambitioner?

Det finns en strategi, men den har vuxit fram organiskt.

För att lära

Medan vi gör arbetet med utvärderingarna, en process som brukar ta ett par år, träffar vi både våra användare och våra beställare. Vi bygger relationer och visar vår ärliga inställning genom att även släppa fram våra misstag.

Den här seriösa lära-kulturen har funnits sedan Jöran Curmans dagar (rekommenderar läsning av Håkan Brunnbergs bok) och vuxit sig ännu starkare under namnet Brunnberg & Forshed. Den växer ganska långsamt, men den är ostoppt. Den kommer nämligen ur människors sanna drivkrafter.

Vi älskar att rita hus, miljöer och stadsrum, men är också enormt intresserade av att analysera och förstå varför vi ritar som vi gör? Vad värderar vi högst och varför? Och framför allt hur vi kan lämna efter oss miljöer som vi kan vara stolta över?

Skrifterna vi ger ut om våra projekt är inte reklam. Vi producerar dem för att lära oss och andra inblandade mer om verkligheten. Kunskapen om vad vi åstadkommit får vi bland annat genom att de som bor eller arbetar i husen talar om vad de tycker.

Vår kulturstrategi

Ju fler medarbetare som delar värderingar, desto tydligare blir vi som kontor. Ju fler som med sina olika personligheter och smaker delar visioner om vad vi gör i ett större samhällsligt perspektiv, desto synligare blir kulturen.

Så småningom har kontoret en unik personlighet som inget annat kontor kan efterlikna fullt ut. Enstaka hus må påminna om varandra, men den samlade natur- och kulturkraft som driver kontorets medarbetare är unik.

På Brunnberg & Forshed har vi de senaste 20 åren utvecklat vår veta-mer-iver från årliga studieresor och föreläsningar till ett mycket medvetet samarbete med universiteten, en regelbunden utgivning av böcker och vår utställning Rum och ansvar.

Hela samhället lägger allt större vikt vid utbildning och vi vill vara i framkant. Vår kultur är vår strategi.

Nog om detta. Det här gjorde vi förra året:

Exempel från vår föreläsningsverksamhet 2011 (frivilligt för våra medarbetare):

- Johan Linton, lärare på Chalmers, om arkitekten Le Corbusier.
- Bengt Carlsson, arkitekt på Meter Arkitekter i Gbg, nominerad till Kasper Sahlin-priset och vinnare av Träpriset 2012 om projektet Skogssaunan utanför Gävle.

- Sten Gromark, professor på Chalmers, om fransk arkitektur (en del av vår studieresa till Paris).
- Tomas Elmqvist, professor Stockholm Resilience Centre, om urban ekologi, där stad och natur möts.
- Eva Sjölin, arkitekt från Skåne, om stadsbyggnadskonst i förorten.
- Charlotte Holst, numera pensionerad från Stockholms stadsbyggnadskontor, om planeringen av västra Kungsholmen.
- Birgitta Gelhaar, arkitekt på Brunnberg & Forshed och Lou Kaapi, skådespelare, om projektet Behrings Bergsprängardöttrars barnboende som handlar om byggnader för barn som besöker mammor på Hinseberg.
- Per Wirtén, journalist och författare till boken Där jag kommer ifrån, om hur han gick från Kungens Kurva till Gullmarsplan.
- Christina Bodin-Danielsson, arkitekt på Brunnberg & Forshed, om sin doktorsavhandling. Christina forskar vidare på KTH kring kontorsfrågor, det hon kallar Office planning, och är ofta ombedd att uttala sig i media. Hon är ett känt namn och blir rekommenderad till dem som vill ta till sig de senaste forskningsrönen inom kontorsplanering.

Exempel på utbildningar 2011:

- Studieresa till Paris.
- Handläggarutbildning med Olle Bäckström, fyra tillfällen under sommaren.
- Att leda i projekt, en skraddarsydd utbildning framtagen av företaget Mindset för ett utvalt antal anställda på Brunnberg & Forshed.
- Fördjupning i CAD och BIM.
- Vidareutbildning i bildhantering.
- Fortbildning rörande regler och lagar med hjälp av Svensk Byggtjänst, ett företag som säljer utbildningar och håller ordning på vad som gäller i byggbranschen.

Övriga fortbildningsprojekt 2011:

- Forumgrupperna – Våra egna diskussions- och fördjupningsgrupper kring stadsbyggnad, bostäder och kontor - fortsätter att blomstra. Engagemanget är stort och vi har hittat en bra form. Eftersom grupperna är intressestyrda, tar innehållet vägar som medarbetarna tycker är viktiga. Bland många krav på att prestera och vara duktig, reglerar här ”the fun factor”. Deltagande är helt frivilligt och utan krav på rapportering. Bara den egna lusten att lära och utvecklas räknas. Vi tillhandahåller infrastrukturen, men ställer inga krav. Medarbetarna får inte betalt för tiden, men utlägg för resor och dylikt. En medarbetare är ansvarig för sin grupp.
- Kisumu-projektet – Arkitekt Reija Toivio fungerade som lärare för studenter från Sverige under en vecka i våras. Mer om Kisumu på sidorna 40–45.
- Rum och ansvar – Utställningen fortsatte sin turné runt om i Sverige, hittills till ett tiotal orter. Rum och ansvar beställs ofta i samband med event kring byggande och planering. Brunnberg & Forshed tar inte betalt och bjuder på Kjell Forsheds invigningstal.
- Vår forumgrupp med inriktning på bostäder åkte till Skåne och Köpenhamn på studieresa.

Utbildningsloggen

Alla medarbetare samlar kontinuerligt sitt lärande i en utbildningslogg. Här berättar man om önsknin-
gar och behov av förkovran för att kunna göra ett fortsatt bra jobb.

När vi planerar kommande utbildningsår utgår vi från loggen. Vi handlar upp nya

utbildningar för särskilda behov, skickar folk på befintliga utbildningar eller skapar egna event och interna kurser.

I loggen bjuds vi ovärderliga insikter om vad medarbetarna ser som sina egna och kontorets utvecklingsmöjligheter. Under 2012 ska vi fundera på hur vi kan samarbeta ännu bättre med hjälp av Internet. Vi söker helt nya former.

Ett av de vassaste

Som synes lägger vi ner ganska mycket pengar på forskning och utveckling. Vi tror att vi på det sättet lockar till oss duktiga människor med ambitioner. Och att de vill stanna.

Tävlingar och parallella uppdrag är viktiga som kulturmarkörer men blir också en form av utbildning. Våra förslag presenterar kontoret och gör tydligt vad vi kan och hur vi tänker. I förslagen blir kunskaper, ambitioner och företagskultur till handlingar som tvingar oss att utvecklas.

Utvärderingar tillsammans med personalen visar oss att kontoret är på rätt väg. Nu ska vi bli ännu bättre på att fånga upp önskemålen samt ge medarbetarna tid och ännu större eget ansvar för sin fortbildning.

På sikt tror jag att vi kommer att intensifiera vårt lärande utifrån den infrastruktur vi har byggt upp, men jag tror också på tätare kontakter med fler duktiga människor från universiteten.

Kopplingen till universiteten är väldigt viktig för vårt kontor. Vi behöver samarbetet med den akademiska sidan av husbyggande och stadsplanering om vi ska fortsätta vara ett av de vassaste arkitektkontoren.

Vi har också börjat engagera oss mer i äldreboendet. Vi har en växande äldre befolkning, som självklart vill vara en del av det normala samhället, fast med lite extra trygghet. Väldigt inspirerande, tycker vi. Mer om detta i 2012 års verksamhetsberättelse. Då är vi ju alla dessutom ett år äldre.

Hans Bergström

ALBANO

I Albanoprojektet är vi mycket glada över att arbeta tillsammans med Aleksander Wolodarski. Aleksander är efter 44 år som stadsplanarkitekt nyligen pensionerad från Stockholms stadsbyggnadskontor. Att vi med stort självförtroende tar oss an det mest komplexa projekt vi någonsin arbetat med beror i stor utsträckning på att Aleksander ger kontoret ett rejält tillskott av erfarenhet och passion.

Sista chansen

Albanoprojektet är Stockholms universitets stora chans att expandera genom att utnyttja sin sista markreserv inom nationalstadsparken. Men komplexiteten är stor. Utvidgningen måste ske inom ett område som många människor, organisationer och institutioner av förståeliga skäl har mycket att önska om, ömma för, älska och vilja både bevara och utveckla till något riktigt bra.

En av de mest engagerade intressenterna i projektet är glädjande nog våra beställare, Akademiska Hus, som med Aleksander Wolodarski och Stadsbyggnadskontoret samordnar gestaltningsarbetet och de inblandade arkitektkontoren. På ett ödmjukt sätt vill man använda sig av hävdvunna kunskaper om gestaltningar och miljöer som arkitekturen av i dag vilar på.

Svår tomt

Albano är en triangel inspärrad mellan Roslagsbanan, Värtabanan och E 18, samt omgiven av den viktiga nationalstadsparken. Det är verkligen en svår och kontroversiell tomt. Utmaningarna är många.

Hur ska vi till exempel få till fungerande kommunikationer? Hur ska vi skapa den trivsamma trängsel som projektet siktar på? Hur skyddar vi viktiga ekologiska silhuetter? Hur mycket av marken kan tas i anspråk? Och hur skulle Gustaf III, som skapat de vackra miljöerna kring vikarna i Brunnsvik, se på saken?

Universitetet bygger vi kanske en gång per sekel och vi är med den här gången. Det är fantastiskt, men det måste få ta tid.

Vända på det gamla

De första universitetsbyggnaderna i Stockholm byggdes i trakten kring Hantverkargatan, där Stadshuset står i dag, expanderade mot Observatoriekullen och hamnade så småningom, och tyvärr, en bra bit utanför stenstadens blandade och trivsamma bebyggelse.

I stället för att signalera kultur, kunskap och stolthet, påminde Stockholms universitet om helt vanliga och oansenliga kontorsbyggnader. Från Frescati saknas dessutom naturliga gångvägar in mot staden. Det är en sorglig utveckling som Akademiska Hus tillsammans med oss och de andra inblandade arkitektkontoren vill vända på.

Universitetet är en viktig motor i samhällsutvecklingen. Det ska den nya vetenskapsstaden, i vilken Albano ingår, tydligt signalera.

Den europeiska vetenskapsstaden

Till den nya vetenskapsstaden räknas Stockholms universitet, Kungliga Tekniska Högskolan och Karolinska universitetssjukhuset. Mellan dessa institutioner och den gamla stenstaden ska man kunna röra sig enkelt och naturligt.

Nu formar vi återigen en bebyggelse som knyter an till en lång europeisk tradition av samhällsbyggande. Vi söker oss bort från synsättet att universitetet är en isolerad utbildningsmaskin. I stället integrerar vi universitet med det vanliga livet och bygger till exempel tydliga entréer som talar ett språk vi känner igen. Vi förstår att de här byggnaderna är viktiga och gillar att de finns mitt ibland oss, mitt i livet. Kulturen och vetenskapen ska inte separeras från staden och glesa ur den. Kulturen och vetenskapen ska tvärtom skapa förtätning och trivsel. Här ska njutas av livet.

Kommunikationerna mellan institutionerna och staden är viktiga ur ett andligt och kulturellt perspektiv. Motorvägen förvandlas till en bred och grön aveny och via Sveavägen tar man sig smidigt till wHandels, Observatoriekullen och Stadsbiblioteket.

En europeisk väg

Studentbostäderna på Albanoområdet, placerade runt områdets amfiteater, den vi kallar Albano-teatern, spelar en ny och viktig roll för atmosfären.

Frescati campus i sin nuvarande tappning är en halvmesyr importerad från USA. Där ville medelklassen skydda sina barn genom att placera dem utanför de kriminella stadskärnorna. Man försökte behålla den sociala kontrollen som gått förlorad inne i storstaden.

I Stockholm vill vi gå en traditionellt europeisk väg. Vi vill återta arkitekturens meningsfullhet. Vi vill integrera, internationalisera och förtäta. Vi söker stadens möten och räds inte de konflikter som uppstår när människor lever tätt. Konflikter är en förutsättning för utveckling och framsteg på samma sätt som kunskapsutbyten och möten är viktiga inom all forskning.

Inte bara sova

Folk ska inte bara sova på campus. Med service och nöjesutbud värdigt en universitetsstad vill vi se till att vetenskapsstaden lever 24 timmar om dygnet. En grundläggande idé är att universitetsområdet inte ska vara en privat sfär. Alla kan trivas här.

Stockholms universitet kan konkurrera med övriga utbildningsanstalter i Europa och bör få en arkitektonisk utformning därefter, en som signalerar stolthet, självförtroende, kultur och ett myllrande folkliv.

Berget i mitten

Våra skisser och modeller kretsar kring berget. Albanobebyggelsen präglas av sina terrasser som likt solfjädrar öppnar sig mot området.

Symboliken är att husen backar för naturen och släpper in den. Vi skrotar idén om att staden vuxit fram i opposition mot det vilda och okända.

”Inom tullarna”, säger man fortfarande i Stockholm, som en rest av den medeltida synen på stadens gräns mot naturen. Men i Albano säger vi inte längre ”här är staden, här är naturen”. Här ska vi smälta samman nationalstadsparken med bebyggelsen och ändå respektera naturen.

Engagerande och inspirerande

Vi har enormt kul när vi arbetar med Albano (även om det också förekommer svordomar och tårar). Det program vi startade med, fullt av ekonomiska kalkyler och rationella resonemang, har utvecklats till att bli mer av en attityd. Nu är uppdraget lika mycket ett kulturprojekt som ett byggprojekt. Vi ser på arkitekturen som något som kan förändra våra liv.

Funktionalitet måste vi ha men också sådant som skänker oss glädje och meningsfullhet. Arkitektur har, precis som till exempel musik, förmågan att engagera och inspirera oss till att vilja leva och skapa.

Praktisk demokrati

Att det går så bra med Albano beror inte först och främst på arkitektkontorens skicklighet utan på en lång stadsbyggnadstradition och på att vi övat sedan 1600-talet i Stockholm. I Albano lutar vi oss mot politiska krav på gestaltningsprogram och en stabil organisation med länsstyrelse och andra institutioner som kontrollerar och driver samhällsbyggandet.

Tack vare vår långa fredstid har vi haft möjligheter att förkovra oss. Vi kan driva stora projekt på ett kontrollerat sätt och är kanske till och med ensamma i världen om att arbeta i lag utan strikta gränser. Enskilda begåvningar i all ära, men det krävs så mycket mer av all tillgänglig kompetens.

I Albanoprojektet har vi många diskussioner innan saker bestäms. Inget är förutbestämt. Vi släpper fram alternativa idéer och ändrar hela tiden. Här är det omöjligt att tänka igenom allt från början. Vi går envist och metodiskt framåt steg för steg.

Albano kommer, samtidigt som vi alla inblandade förkovrar oss ännu lite till, att bli ett levande och modernt bevis på att vi kan skapa något beständigt för nästa generation.

Aleksander Wolodarski, Aleksander Wolodarski Arkitektkontor, konsult åt Akademiska Hus.

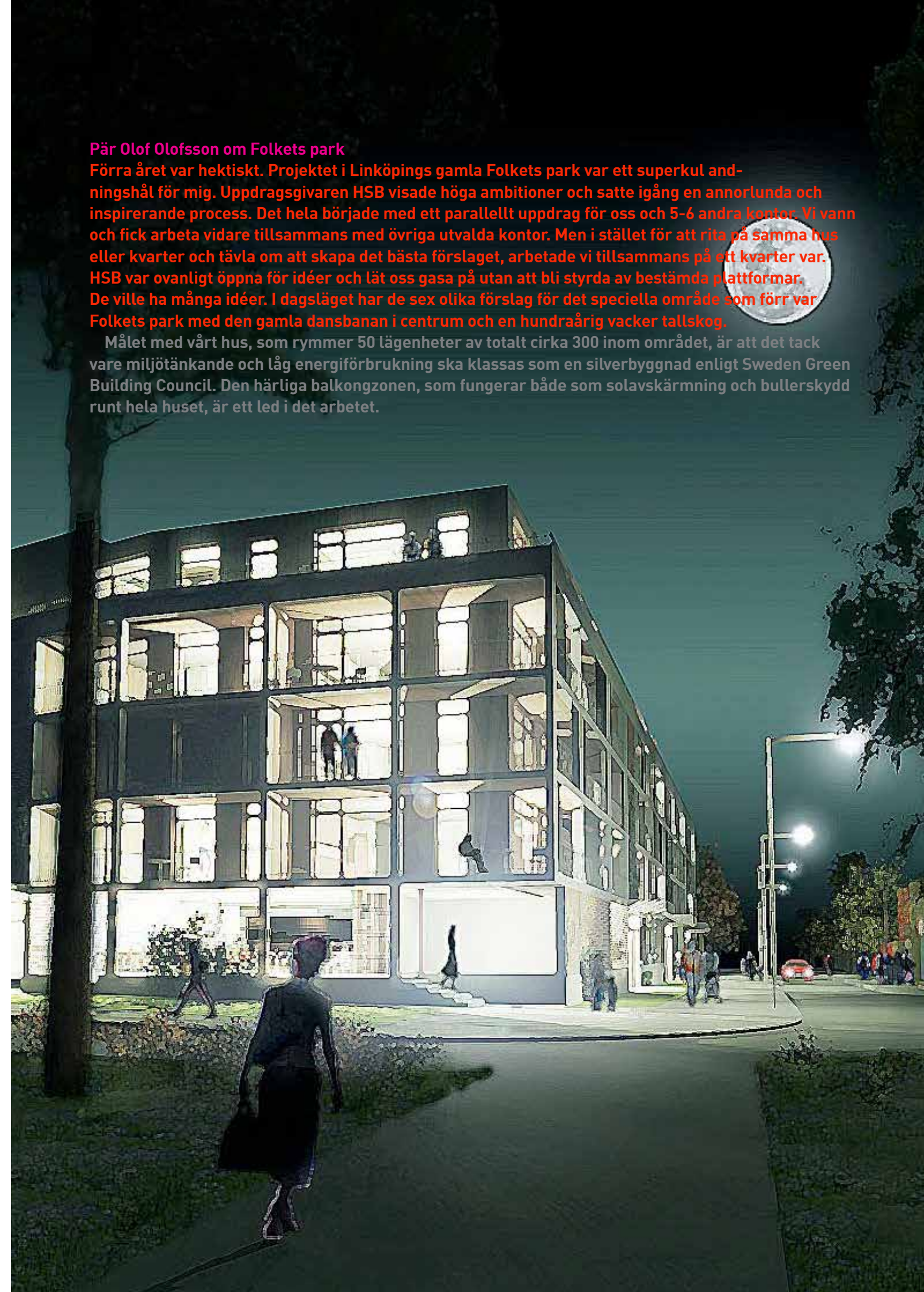
Medarbetare från Brunnberg & Forshed:

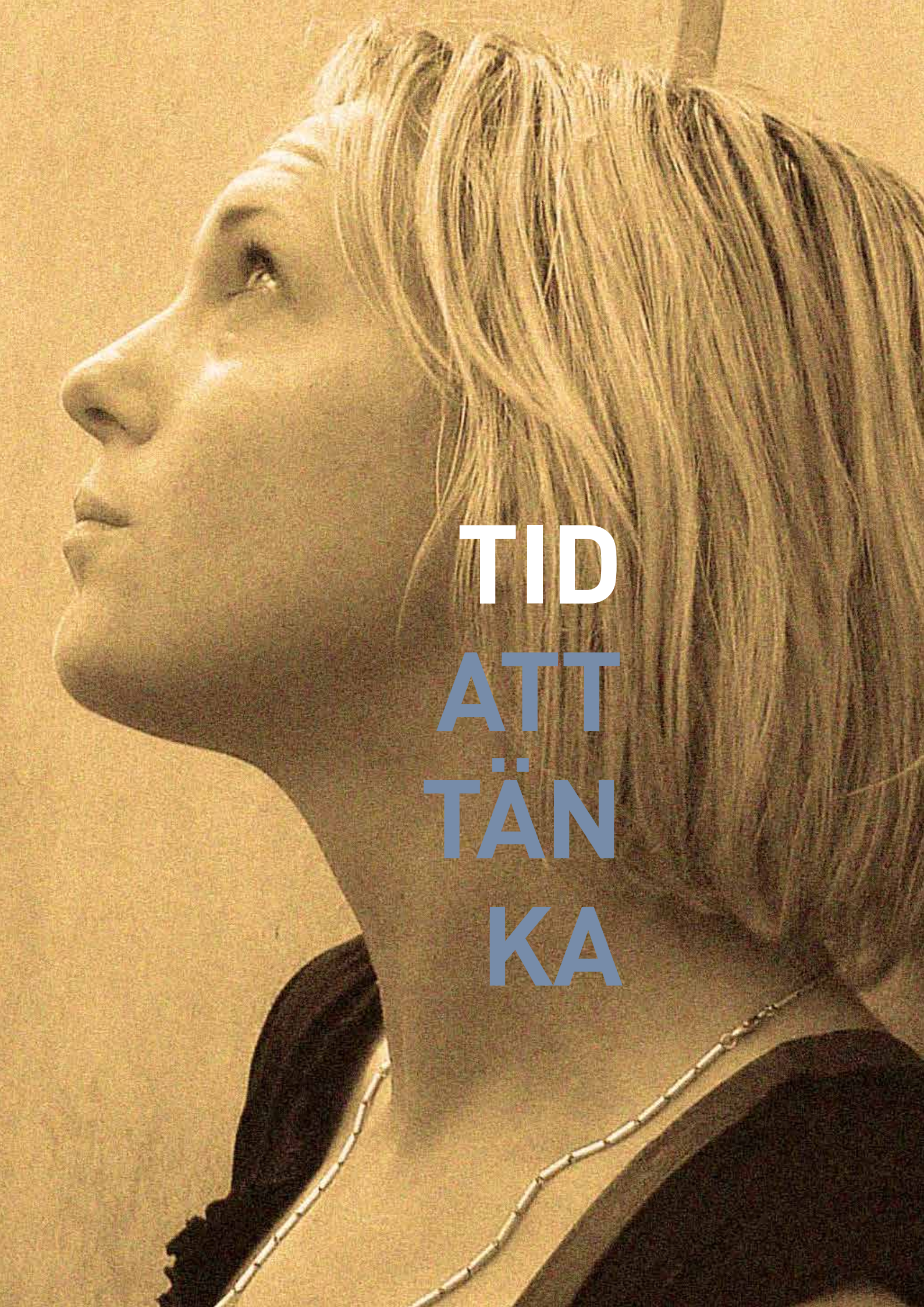
**Anna-Paula Andersson,
Alessandro Lucca,
Olle Gudmundsson,
Rickard Hedin,
Åsa sjöstrand,
Pär Olof Olofsson,
Mårten Danielsson
och Ludmilla Larsson.**

Pär Olof Olofsson om Folkets park

Förra året var hektiskt. Projektet i Linköpings gamla Folkets park var ett superkul andningshål för mig. Uppdragsgivaren HSB visade höga ambitioner och satte igång en annorlunda och inspirerande process. Det hela började med ett parallellt uppdrag för oss och 5-6 andra kontor. Vi vann och fick arbeta vidare tillsammans med övriga utvalda kontor. Men i stället för att rita på samma hus eller kvarter och tävla om att skapa det bästa förslaget, arbetade vi tillsammans på ett kvarter var. HSB var ovanligt öppna för idéer och lät oss gasa på utan att bli styrda av bestämda plattformar. De ville ha många idéer. I dagsläget har de sex olika förslag för det speciella område som förr var Folkets park med den gamla dansbanan i centrum och en hundraårig vacker tallskog.

Målet med vårt hus, som rymmer 50 lägenheter av totalt cirka 300 inom området, är att det tack vare miljötankande och låg energiförbrukning ska klassas som en silverbyggnad enligt Sweden Green Building Council. Den härliga balkongzonen, som fungerar både som solavskärmning och bullerskydd runt hela huset, är ett led i det arbetet.

TID ATT TÄN KA

Emmie Carlsson om 2011

Det var fullt upp under 2011. Jag gillar det. Kul för mig, var att jag hade så varierade projekt. Jag tävlade bland annat om uppdrag på Södermalm i Stockholm och jobbade med ett pågående bostadsprojekt vid Bromma flygplats. Att det varit hektiskt har fått mig att reflektera över vad som är viktigt. Vill jag rita så här? Tycker jag att det blir bra? Det gäller att inte låta små och viktiga detaljer komma bort i stora projekt samtidigt som det är viktigt att lyfta blicken och se helheten. Vi måste få tid att tänka, inte bara leverera.

Staffan Corp om Storholmen

Under 2011 förberedde vi programhandlingen för vårt stora renoverings- och tillbyggnadsprojekt Storholmen i Vårberg. Svenska Bostäder behöver rusta ett område med 360 lägenheter och samtidigt förändra den ensidiga lägenhetsfördelningen. Lägenhetstyperna är för enahanda i det här annars väldigt välbyggda miljonprogramsområdet. Projektgruppen som består av Ulrica Pärsson, Staffan Corp och Jonny Haglöf, löser problemen genom att bygga på en våning som ser ny ut och som smälter in. Som stöd har vi bland andra haft en antikvarie som hjälpt oss att skydda kulturhistoriskt intressanta delar och komma med synpunkter på det vi bygger nytt. Extra roligt är att Svenska Bostäder har så höga ambitioner vad gäller material och utseende. De vill ha gedigen kvalitet som håller över tid.

ST ORH OLM EN

Kjell Forshed om 2011

Rum och ansvar är en vandringsutställning som vill diskutera. Hur utvecklas samhället utanför stadskärnorna? Hur gestaltar vi attraktiva rum där människor möts? Vem tar ansvar?

Vi började på Arkitekturgalleriet i Gamla Stan. Sedan har utställningen vandrat iväg. Under 2011 och fram till nu har den besökt nästan 10 orter: landskapsarkitektutbildningen i Alnarp i Skåne, Malmö stadshus, Växjö Konsthall, konstföreningen i Karlskrona, Nyköpings bibliotek, biblioteket på Ekerö och Örebro museum. Nästa anhalt blir Motala.

I utställningen försöker vi strukturera diskussionen genom att cirkla kring 7 olika begrepp. Vi ställer frågor och visar exempel som relaterar till de begreppen. Man kan säga att det är en sammanfattning av allt vi lärt oss som stadsbyggande arkitekter under den långa tid som ämnet varit nedprioriterat. En presentation som jag gör på cirka en timme, ingår alltid.

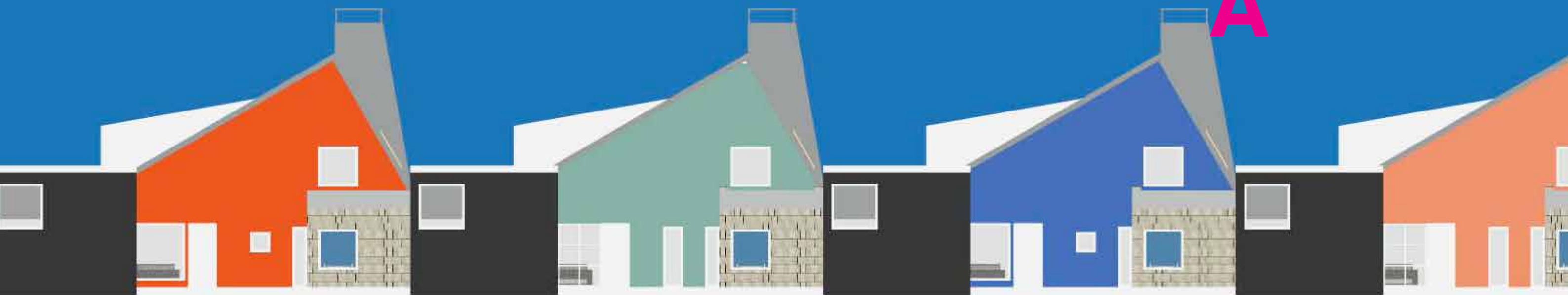
Att vi har väckt så mycket entusiasm gläder oss mycket. Många tycks törsta efter att diskutera på ett begripligt sätt och inte så teoretiskt. Det diskuteras hållbarhet ur tusen synvinklar, men hur hållbarheten hänger ihop med hur vi bygger rum diskuteras sällan.

Även allmänheten är intresserad. Människor kommer fram och undrar varför arkitekter ritat hus som inte passar in, varför det är så tråkigt i förorten och varför allt är så klumpigt nu.

Vi bjuder på allt som har med utställningen att göra, så det är kul att få så bra gensvar. Det känns som om vi gör en insats för utvecklingen.

KI R UN A

Ingrid Moberg om Kiruna

Alldeles utanför stadskärnan vid Luossavaaras fot, vill LKAB bygga bostäder. På branten finns ett liftsystem och bostäderna knyter an till både skidbacken och västslänten ovanför Luossajärvis vatten. I vintras blev vi och två andra arkitektkontor ombedda att rita fyra olika hustyper var. Husen skulle sedan sättas samman till en variationsrik boendemiljö. Vi ritade en serie småhus och ett större hus med fem lägenheter. Alla hus har formats till olika individer med tydlig silhuett.

Färgsättningen är hämtad från landskapet, från polarnattens gröna och blå toner, från sommarens brunröda och från höstens sprakande färgskala i varmt rödorange. Alla olika hustyper har blandats och placerats längs med en organiskt formad serpentinväg på sluttningen för att få den önskade variationen. En mur löper vid sidan av vägen genom hela området och binder samman bebyggelsen. Detaljplanen arbetas fram nu och vi anpassar våra hustyper efter hand. Tomtens kraftiga lutning gör att husen måste möta terrängen på olika sätt.

SIG NA LFAB RI K EN

Signalfabriken arbetsgrupp från vänster:
Stefan Brink, Monica Ståhlbrand, Sören Sundberg, Gusten Hemström, Andreas Svensson, Lars Jonsson,
Charlotta Creighton, David Planhem, Anneli Wessman, Johan Brogren, Charlotta Norman
Saknas på bilden, Sören Eriksson

Aldrig förr har vi gjort ett så stort uppdrag på så kort tid som Signalfabriken. Vår förmåga att skapa funktionella, människovänliga och vackra bostäder har verkligen utmanats. Det har varit krävande, roligt och engagerande.

Från lerhög till urbant kvarter på tre år, det är bra jobbat.

Signalfabriken är ett gammalt industrikvarter i centrala Sundbyberg. Området började bebyggas i mitten av 1800-talet, har expanderat i etapper fram till 1940-talet, men har innan Signal-fabriksprojektet tog fart stått outnyttjat i många år. Man har försökt utveckla området i flera omgångar, men ingen idé har visat sig livskraftig nog att realiseras. I stället har byggnaderna förfallit mer och mer. Fram till förra året.

Allt på en gång

Inte förrän tjänstepensionsföretaget Alecta härom året förvärvade området gick trögheten över i sin motsats. Nu blev det bråttom.

Ett program togs fram för att utveckla området till ett modernt, innehållsrikt och urbant kvarter. Här skulle byggas över 100 bostäder. Kontorsarbetsplatser skulle etableras. Sundbybergs stadsbibliotek skulle flytta hit, Story hotell med ett 80-tal rum likaså. Bottenvåningarnas butiker, restauranger och kaféer skulle sätta fart på folklivet.

För drygt ett år sedan var det bara en stor lerhög inne på gården. Men redan 2013 flyttar människor och verksamheter in. Inget sker etappvis. Allt byggs samtidigt. Det är en extrem aktivitet.

Allmän uppgradering

Sundbyberg är en väl fungerande stad i sig, men ligger också på bekvämt pendlingsavstånd från Stockholm. Tåget stannar mitt i stan och nyutbyggda Tvärbanan kommer också hit.

Signalfabriken ingår i den uppgradering som nu pågår i hela Sundbyberg. Kommunen satsar målmedvetet på en rejäl uppfräschning, bland annat kring Bällstaån där Annedalsprojektet möter upp från Stockholmssidan. Hela regionen växer och lockar till sig människor. Swedbanks huvudkontor kommer till exempel att finnas strax intill Signalfabriken.

Maximal intensitet

Att stans trivsamma trängsel blir en allt attraktivare livsmiljö, speglas i den förtätade miljö som Signalfabriken kommer att erbjuda. Alecta satsar på att skapa ett hippt ställe.

På Signalfabriksområdet kommer allt att vara vänt inåt kvarteret. Entréerna till bostäderna vänder sig in mot gården och alla butiker och kaféer öppnar sig också åt samma håll. Allt för att skapa maximal intensitet internt. Lite grann som en galleria utan tak. Inspirationen till Signalfabrikens urbana kvarter kommer från liknande och väl fungerande områden i bland annat Berlin och Köpenhamn.

Bostadsprojekt primärt

För oss på Brunnberg & Forshed är Signalfabriken ändå primärt ett bostadsprojekt. Vårt renommé som duktiga på att projektera bostäder gjorde att vi bjöds in efter att ett annat kontor inte hade lyckats få till lägenheterna på ett bra sätt. Vilket är förståeligt.

Signalfabriken är inget enkelt projekt. Framför allt bjuder det på två utmaningar som kan tyckas svårförenliga. Tidplanen är osedvanligt tuff, vilket kräver snabba beslut. Samtidigt är området kulturhistoriskt ömtåligt, vilket alltid kräver eftertanke.

Det röda industribyggnadsteglet och de tjocka fabriksväggarna ger oss möjligheter att skapa ett riktigt fint och speciellt boende. Det djupa industribyggnaderna bjuder också på utmaningar. Det krävs stor finurlighet från arkitekten, som tvingas rita tämligen långsmala lägenheter.

NCC är trygga med oss vid det här laget och har gett oss fria händer med utformningen av lägenheterna, som vi fått mycket beröm för. Vi har lyckats fånga upp arean, fått bra exploateringsgrad och lyckats fint med ljuset.

Kulturhistoriskt intressant

Modernt byggande handlar ofta om att montera, snarare än att bygga. Eftersom Signalfabriken är ett ganska litet kvarter utan friytor och uppläggsplatser, präglas bygget av prefab, betongelement och just-in-time-leveranser. Vi måste blanda en högt industrialiserad byggteknik med den varsamma behandling som den gamla bebyggelsen kräver.

För att kombinationen av modernt och gammalt ska bli naturlig väljer vi att jobba med nya material som åldras naturligt på samma sätt som de befintliga byggnaderna. Vi tycker att det är ett fruktbart sätt att respektera den ursprungliga miljön och bevara äktheten i kvarteret.

En byggnadsantikvarie ser dessutom till att vi hela tiden gör rätt, både när vi renoverar de gamla byggnaderna och bygger de nya. Allt ska passa ihop ur ett byggnadshistoriskt perspektiv.

Kraven och nöjdheten

Signalfabrikens läge som granne med järnvägen med sina transporter av farligt gods, gör också att vi har varit tvungna att arbeta extra mycket med säkerhets- och bullerkraven.

Järnvägen väsnas en hel del, liksom biltrafiken på Esplanaden och i viss mån även Tvärbanan. Hur vi löst bullerutmaningarna med indragna balkonger och fönster som klarar tuffa ljudkrav hoppas vi däremot inte ska märkas. Inte förrän man öppnar fönstret när tåget går förbi.

Att vara arkitekt är inte att utöva konstnärlig verksamhet, men engagemanget ligger åt det hållet. Vi vill på ett genuint sätt lösa problem och strävar efter att det vi lämnar ifrån oss ska se bra ut.

I Signalfabriksprojektet blev vi den sammansvetsade grupp som är så viktig för att saker och ting ska funka. Vi har jobbat nära bygget och har till och med haft arbetsplatser därute.

Projekt tar alltid nya vägar och det måste vi vara beredda på och gilla. Det gäller speciellt i projekt av den här sorten, där de befintliga husen konstant bjuder på överraskningar. Alla idéer måste knådas i ett realistiskt byggnadsprogram i en öppen process. Den mixen och komplexiteten är väldigt rolig.

Roligast nu är att det verkar som om alla involverade blir nöjda.

BRUNNBERG & FORSHED SÄGER HELLO AFRICA

År 2008 träffade vi Maria Nyström, arkitekt, professor vid Chalmers och verksam inom stadsutveckling i Asien och Afrika.

Samtalen med Maria om hennes forskningsområden ledde till en diskussion om extrema levnadsförhållanden. Vi blev nyfikna och frågade oss om vi som arkitektkontor, med våra kunskaper och vårt engagemang för stadsplanering och kultur, kunde bidra till en lokal förbättring.

Så föddes idén om en skola för arkitekter och stadsplanerare i Kisumu, Kenya.

Reija Toivio berättar om sitt senaste besök i Kenya:

"Jag var lärare i Kisumu en vecka för masterstudenter från Chalmers. Kursen heter Reality Studio och är ett initiativ från professor Maria Nyström.

Kursen inleds med föreläsningar i Sverige och fortsätter sedan i Kisumu där studenterna får till uppgift att göra fältstudier och lära känna människorna och deras livsförutsättningar på plats.

Fältstudierna utvecklas sedan till projekt som studenterna driver i riktiga situationer.

Målet är att efter sex veckor presentera sitt projekt i en utställning i Kisumu samt slutföra projektet på hemmaplan under resten av terminen.

Omtumlande uppdrag

Studenterna i Reality Studio tar tag i riktigt svåra utmaningar. En var att göra förbättringsförslag för den kåkstad som i dag ligger nära den nybyggda internationella flygplatsen. När kåkstaden växte fram var marken ointressant för investerare, men har sedan flygplatsen byggdes blivit attraktiv. Hur hanterar staden förändringen? Måste invånarna flytta längre bort från staden eller kan de bo kvar när nya arbetstillfällen skapas? Kan man utveckla området utifrån den existerande strukturen?

Ett antal studenter i teknisk design arbetade med ett koncept kallat "Att växa i sin rullstol". Uppgiften handlade inte enbart om hur man skulle anpassa rullstolen till ett barn som normalt skulle behöva 3 till 4 olika stolar under sin uppväxt, utan också om ekonomi, förvaltning och de svåra förutsättningarna för rörelsehindrade. Vad krävs av rullstolar i en stad som helt saknar handikappanpassning? Hur tar man sig fram med rullstol på den ojämna marken?

En annan grupp fördjupade sig i frågor som rör Tilapia beach, ett populärt strandområde med vatten nära fiskerestauranger. Avfallshantering saknas i området och den närliggande biltvätten förorenar Victoriasjön. Kan man disponera området på ett annat sätt? Hur kan man bygga smartare så att restaurangerna kan fungera bättre?

Nära livet

Med de svåra uppdragen kommer studenterna nära in på livet i Kisumu. Man får direkt respons på sina idéer. Det väl uttänkta landar inte alltid som man förväntat sig.

Studenterna blir mer ödmjuka, lyssnar bättre och söker nya sätt att kommunicera när inte det invanda fungerar.

Under kursen måste studenterna hantera visioner på ett sådant sätt att de blir begripliga. De måste få till en dialog med många människor snarare än att lösa problem genom att rita på papper. Här prövas diskussioner om form, volymer och skala direkt i verkligheten.

Arbetet i Kenya förtydligar vad alla byggprojekt i grund och botten handlar om, samarbete. Tillsammans lär sig universiteten, institutionerna och den privata sektorn att arbeta ihop och stödja varandra. Vårt största bidrag som arkitekter är att vi kan vara handfasta och konkreta. Vi kan rita, bygga och hjälpa till att driva på.

FÄRGERNA ÄR KRAFTIGA I GULT, RÖTT OCH BRUNT

Av detta blir det utveckling och så småningom ett bättre liv för brukarna. Nya tankar föds på många håll och lokala företagare får ta del av idéer om hur de kan förbättra sina produkter.

Kreativitet som gör skillnad

I Kenya finns ett behov av en annan typ av kreativitet. Kreativitet uppskattas eftersom den är väsentlig för utvecklingen. Det vi gör i Kenya får radikalt livsförbättrande effekter medan bygg- och planeringsprocesserna hemma i Sverige handlar mycket om formaliteter. Arkitektens främsta uppgift är att förenkla och förbättra livet för människorna.

Utmaningen nu och alltid

Kisumu är kaotiskt. Färgerna är kraftiga i gult, rött och brunt. Många saker händer samtidigt. Man flätar hår och man pratar. Jag känner mig nära livet, närmare andra människor. Jag får anledning att fråga mig vad som är viktigt.

Vi är resursstarka i den här delen av världen och har möjligheter att dela med oss, vara på plats, lyssna och visa medmänsklighet. Ett flertal universitet och företag tar del av arbetet, stödjer och bidrar. Utmaningen är att hålla kvar drivet mot förbättring och förändring. Det behövs ständigt starka drivkrafter och engagemang.

VAD BYGGPROJEKT I GRUND OCH BOTTEN HANDLAR OM, SAMARBETE

Marianne Ocklind om 2011

Förra årets skjuts fick jag av samarbetet med en ung arkitekt här på kontoret. Vi lärde av varandra och tog båda två ett skutt i utvecklingen. Vi kunde på allvar diskutera våra idéer och hur vi förhåller oss till stadsrummen. Stockholms hem och JM valde i slutändan ett annat förslag, men min unga kollega Emmie Carlsson gjorde ett fantastiskt jobb och får jobba vidare med ett av husen.

ETT
SKUTT

2011
I SIF
FRÖ
R

KONCERNRESULTATRÄKNING			KONCERNBALANSRÄKNING		
	2011	2010		2011-12-31	2010-12-31
Rörelsens intäkter			Tillgångar		
Nettoomsättning	78 899 299	66 421 699	Anläggningstillgångar		
Övriga rörelseintäkter	152 369	71 082	Materiella anläggningstillgångar		
			Inventarier	1 723 777	1 799 789
Summa intäkter	79 051 668	66 492 781			
			Finansiella anläggningstillgångar		
Rörelsens kostnader			Andel i bostadsrättsförening	27 000	27 000
Övriga externa kostnader	-10 344 470	-9 288 834			
Personalkostnader	-57 122 380	-49 045 827	Summa anläggningstillgångar	1 750 777	1 826 789
Avskrivning av materiella anläggningstillgångar	-878 616	-1 054 170			
Summa rörelsens kostnader	-68 345 466	-59 388 831	Omsättningstillgångar		
			Kortfristiga fordringar		
Rörelseresultat	10 706 202	7 103 950	Upparbetade men ej fakturerade intäkter	7 485 695	5 803 893
			Kundfordringar	11 307 989	9 809 400
Resultat från finansiella investeringar			Övriga kortfristiga fordringar	10 385	311 655
Ränteintäkter	183 558	243 421	Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter	936 743	1 006 256
Räntekostnader och liknande resultatposter	-514	-2 725		19 740 812	16 931 204
			Kassa och bank	9 441 426	8 332 518
Summa resultat från finansiella investeringar	183 044	40 696	Summa omsättningstillgångar	29 182 238	25 263 722
Resultat efter finansiella poster	10 889 246	7 144 646	Summa tillgångar	30 933 015	27 090 511
Skatt på årets resultat	-3 012 210	-1 997 891	Eget kapital och skulder		
			Eget kapital		
Årets resultat	7 877 036	5 146 755	Aktiekapital (4 500 aktier)	500 000	500 000
			Bundna reserver	2 965 328	1 961 662
			Fria reserver	4 335 216	6 059 126
			Årets resultat	7 877 036	5 146 755
			Summa eget kapital	15 677 580	13 667 543
			Avsättningar		
			Avsättning för skatter	4 112 709	3 754 549
			Kortfristiga skulder		
			Förskott från kunder	941 439	1 813 941
			Leverantörsskulder	2 292 550	1 406 058
			Skatteskulder	111 113	0
			Övriga kortfristiga skulder	3 465 629	2 601 450
			Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter	4 331 995	3 846 970
			Summa kortfristiga skulder	11 142 726	9 668 419
			Summa eget kapital och skulder	30 933 015	27 090 511
			Ställda säkerheter	0	0
			Ansvarsförbindelser	0	0

NYCKELTAL	2011	2010
Omsättning	79 051 668	66 492 781
Rörelseresultat	10 706 202	7 103 950
Rörelsemarginal	14%	11%
Nettomarginal	14%	11%
Balansomslutning	30 933 015	27 090 511
Aktiekapital	500 000	500 000
Antal Aktier	4 500	5 000
Eget kapital	15 677 58	13 667 543
Avkastning eget kapital	68%	52%
Avkastning totalt kapital	35%	26%
Soliditet	51%	50%
Kassalikviditet	262%	261%

Brunnberg & Forshed arkitektkontor AB leds av en styrelse med extern ordförande. För styrningen av den operativa verksamheten finns en ledningsgrupp bestående av de fem delägarna samt ekonomichefen.

Samtliga delägare är aktiva i projekten och har även rollen som uppdragsansvariga. De flesta projekten leds dock av någon av de tio uppdragsansvariga som finns i företaget. De stöds av en stor grupp handläggare.

Kontoret har 75 anställda inom nedanstående dicipliner:

Arkitekter, Inredningsarkitekter, Byggnadsingenjörer, Ekonomi, IT och Administration

Vi har också följande specialkompetenser:

Detaljplaner

Anna Paula Andersson planarkitekt SAR / MSA

Projekteringsledning

Olle bäckström arkitekt MSA, certifierad kvalitetsansvarig enligt PBL

Sakkunnig tillgänglighet

Ann-Christine Ohlander arkitekt SAR / MSA, **Ann-Kersti Palm**, arkitekt SAR / MSA

Birgita Gelhaar arkitekt SAR / MSA

Kontorsutformning, hälsa och miljö och arbetstillfredsställelse

Christina Bodin Danielsson arkitekt SAR / MSA, teknologie doktor office design

Energi och miljö

Ingemar Ed Internationellt certifierad passivhusdesigner

Bild och grafik

Mårten Danielsson webmaster, arkitekt MSA

Styrelsen

Mats-Olof Ljungqvist ordf. och extern led.

Bengt Hellström vd och delägare

Hans Bergström delägare

Sören Eriksson delägare

Ludmilla Larsson delägare

Staffan Corp delägare

Ronnie Forsberg personalrepresentant

Åsa Sjöstrand personalrepresentant

Gerd Olausson sekreterare

Vd

Bengt Hellström

Ekonomichef

Gerd Olausson

Delägare

Hans Bergstöm arkitekt SAR / MSA

Sören Eriksson arkitekt SAR / MSA

Bengt Hellström arkitekt SAR / MSA

Ludmilla Larsson arkitekt SAR / MSA

Staffan Corp arkitekt SAR / MSA

Revisor

Carl Niring Lindberg Grant Thornton

ORGANISATION

Brunnberg & Forshed Arkitektkontor AB
Kungsholms Strand 135
112 48 Stockholm
08 617 61 00
www.brunnbergoforshed.se
info@brunnbergoforshed.se

brunnberg&forshed
ARKITEKTKONTOR AB